

Arrest

nr. 185 186 van 7 april 2017
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 17 maart 2016 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 8 februari 2016 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het arrest nr. 182 217 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 14 februari 2017, waarbij de debatten worden heropend en de zitting wordt vastgesteld op 30 maart 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. ALDELHOF, die *loco* advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Op 5 november 2014 dient de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student op grond van de artikelen 58 en 9, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2 Op 9 juni 2015 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de gemachtigde) een beslissing waarbij deze aanvraag

onontvankelijk wordt verklaard. Tegen deze beslissing dient de verzoekende partij een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad)

1.3 Op 13 januari 2016 vernietigt de Raad bij arrest nr. 159 769 de beslissing van 9 juni 2015.

1.4 Op 8 februari 2016 neemt de gemachtigde een nieuwe beslissing waarbij de aanvraag van 5 november 2014 opnieuw onontvankelijk wordt verklaard.

Dit is de bestreden beslissing, die op 16 februari 2016 aan de verzoekende partij ter kennis wordt gebracht en waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…) De aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op 05/11/2014 bij de burgemeester van Gent door M(...) Y(...), geboren te (...) op (...), onderdaan van Marokko, verblijvende te (...), in toepassing van de artikelen 58 en 9 alinea 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 28 juni 1984, 15 juli 1996 en 15 september 2006, is onontvankelijk.

Deze beslissing vervangt en annuleert de beslissing van onze diensten van 09.06.2015.

MOTIVERING:

Overwegende dat betrokkene op 05.11.2014 een aanvraag indiende via de gemeentelijke diensten van Gent teneinde een verblijfstitel in de hoedanigheid van student te bekomen.

Overwegende dat betrokkene op het moment van indiening van laatstgenoemde aanvraag zich in illegaal verblijf bevond en hem op 12.06.2013 naar aanleiding van het onontvankelijk verklaren van een aanvraag tot regularisatie op basis van art. 9bis van de wet van 15.12.1980 een bevel om het grondgebied te verlaten werd betekend.

Overwegende dat hij voor een aanvraag op basis van art. 9bis rechtstreeks ingediend in België bij de gemeente, het bewijs dient te leveren van buitengewone omstandigheden, conform artikel 9bis §1°;

Overwegende dat, in het kader van deze buitengewone omstandigheden, betrokkene dient aan te tonen dat het hem bijzonder moeilijk, zometer onmogelijk is, terug te keren naar zijn land van herkomst of zijn land waar hij toegelaten is tot verblijf, om zijn aanvraag op regelmatige wijze in te dienen bij de Belgische Ambassade of Consulaat voor zijn land van herkomst of verblijf.

Overwegende dat betrokkene ter staving van zijn aanvraag volgende elementen aanhaalt als buitengewone omstandigheden.

Ten eerste, het feit dat zijn vroegere aanvragen tot het bekomen van een verblijfstitel een negatief antwoord verkregen. Dit element kan niet als een buitengewone omstandigheid worden aanzien voor het indienen van een aanvraag in illegaal verblijf bij de gemeentelijke diensten van zijn verblijfplaats. Het is net omwille van het feit dat de eerdere aanvragen van betrokkene niet in orde waren en bijgevolg negatief werden beantwoord dat betrokkene zich nu in illegaal verblijf bevindt en buitengewone omstandigheden dient aan te tonen. Dit is een feitelijke beschrijving van de voorgeschiedenis van betrokkene in België, niet een reden waarom hij zich niet kan aanbieden bij de Belgische diplomatieke post in Marokko om er een visum D ten behoeve van studies op basis van art. 58 van de vreemdelingenwet aan te vragen. De diplomatieke post waarvan sprake kan dit visum ambtshalve afleveren op voorwaarde dat het door betrokkene ingediende dossier volledig is.

Ten tweede, het feit dat betrokkene bezig is met studies Bachelor Boekhouding aan het EPFC en het volgens hem niet opportuun zou zijn deze opleiding te onderbreken om een studentenvisum in het land van herkomst aan te vragen. Dit element kan niet als een buitengewone omstandigheid worden aanzien voor het indienen van een aanvraag in illegaal verblijf bij de gemeentelijke diensten van zijn verblijfplaats, gelet op het feit dat het geenszins onze bedoeling is betrokkene te forceren zijn studies te onderbreken. Hij kan immers perfect tijdens een schoolvakantie naar Marokko afreizen om er het visum D waarvan sprake aan te vragen. Marokko is met het vliegtuig vanuit België dagelijks en op een makkelijke wijze bereikbaar. Het is bovendien geen oorlogsgebied waardoor men zou dienen aan te nemen dat betrokkene in zijn thuisland niet op een veilige wijze zou kunnen geraken.

Ten derde, het feit dat het centrum van zijn belangen in België zouden liggen en dat hij reeds sedert 2008 ononderbroken in België verblijft. Dit element kan eveneens niet worden beschouwd als een buitengewone omstandigheid voor het indienen van een aanvraag bij de gemeentelijke diensten in illegaal verblijf. Hier dient te worden opgemerkt dat het langdurig verblijven in België op zich geen rechten creëert. Zoals hij zelf stelt, zijn al zijn vorige aanvragen op een negatieve wijze beantwoordt. Betrokkene was zich dus bewust van het feit dat hij hier al die tijd op illegale wijze verblijft en heeft al meerdere bevelen om het grondgebied te verlaten die aan hem werden betekend niet opgevolgd.

Ten vierde, het feit dat hij een voldoende kennis van het Nederlands en Frans zou hebben en het feit dat hij in verschillende organisaties actief is geweest. Dit element kan eveneens niet worden beschouwd als een buitengewone omstandigheid voor het indienen van een aanvraag bij de gemeentelijke diensten in illegaal verblijf. Zoals reeds gesteld is het geenszins onze bedoeling betrokkene te hinderen in zijn sociaal culturele activiteiten in België en wordt zijn talenkennis aangemoedigd. Betrokkene kan immers na het bekomen van een visum D bij de bevoegde Belgische diplomatieke post zijn talenkennis in België opnieuw etaleren en opnieuw volledig deelnemen aan het sociaal-culturele leven in België.

Gelet op de boven aangehaalde elementen is de door betrokkene ingediende aanvraag onontvankelijk. Bijgevolg wordt hij verzocht gevolg te geven aan het hem op 12.06.2013 betekende bevel om het grondgebied te verlaten. (...)"

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoekende partij werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan ingegaan worden op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste te leggen van de verzoekende partij.

3. Onderzoek van het beroep

3.1 In een enig middel voert de verzoekende partij onder meer de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991).

Zij zet in haar verzoekschrift in dit verband onder meer het volgende uiteen:

“4.1.

Dat aan iedere administratieve rechtshandeling draagkrachtige motieven ten grondslag moeten liggen. Overeenkomstig artikel 62 van de Vreemdelingenwet moeten alle administratieve beslissingen met redenen omkleed worden.

Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 bepalen dat de bestuurshandelingen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd en dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende moet zijn.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de administratieve overheden de verplichting op hun beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenfinding.

Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratieve overheid bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het administratief dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Het evenredigheidsbeginsel stelt ertoe dat het bestuur in rechte en in feite een verantwoorde beslissing neemt.

Het redelijkheidsbeginsel houdt in dat men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen.

Met andere woorden, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na de lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient, bij zijn uitoefening van zijn wettelijk toezicht, na te gaan of de (gemachtigde van de) Staatssecretaris bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of hij die correct heeft beoordeeld en of hij op grond daarvan niet kennelijk onredelijk tot zijn besluit is gekomen.

Uit navolgende bespreking is gebleken dat gemachtigde niet op basis van een correcte feitenfinding tot zijn conclusie is gekomen.

4.2.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de aanvraag tot verblijf als student wordt afgewezen omdat de verzoeker dient terug te keren naar Marokko en zijn aanvraag via de Belgische Ambassade of Consulaat dient in te dienen.

Hij mag volgens de Dienst Vreemdelingenzaken zijn aanvraag niet in België indienen.

Inderdaad, de beslissing stelt als volgt :

“Overwegende dat, in het kader van deze buitengewone omstandigheden, betrokkene dient aan te tonen dat het hem bijzonder moeilijk, zometert onmogelijk is, terug te keren naar zijn land van herkomst of zijn land waar hij toegelaten is tot verblijf, om zijn aanvraag op regelmatige wijze in te dienen bij de Belgische Ambassade of Consulaat voor zijn land van herkomst of verblijf.”

4.3.

De verzoekende partij heeft een aanvraag tot machtiging tot verblijf ingediend op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet omwille van de buitengewone omstandigheden waarin hij verkeert (integratie, lange duur in België, kennis Nederlands, volgen opleidingen, het niet kunnen onderbreken van zijn studies, aanwezigheid broer, tenlasteneming door broer, slecht onderwijs in Marokko).

De Dienst Vreemdelingenzaken interpreteert de buitengewone omstandigheden veel te strikt.

De Dienst Vreemdelingenzaken maakt gewag van elementen die het hem bijzonder moeilijk dan wel onmogelijk maken om terug te keren naar zijn land van herkomst (zie hoger).

a)

De Raad van State omschrijft de buitengewone omstandigheden als deze die het onmogelijk of bijzonder moeilijk maken voor de vreemdeling om terug te keren naar het land van herkomst en eveneens onderstreept dat dit begrip niet mag verward worden met dat van de ‘overmacht’ (met name C.E., arrest nr. 88.076 van 20 juni 2000).

“Considérant que des circonstances exceptionnelles au sens de l'article 9, alinéa 3, de la loi du 15 décembre 1980 précitée ne sont pas des circonstances de force majeure; qu'il suffit que l'intéressé démontre qu'il lui est impossible ou particulièrement difficile de retourner dans son pays d'origine ou dans un pays où il est autorisé au séjour; que le caractère exceptionnel des circonstances alléguées par l'étranger doit être examiné par l'autorité dans chaque cas d'espèce.”

(Zie arrest Raad van State, arrest nr. 99.769, dd. 10 oktober 2001).

b)

Bovendien dienen de buitengewone omstandigheden niet ‘onvoorzienbaar’ te zijn.

De buitengewone omstandigheden mogen zelfs deels het gevolg zijn van het gedrag van de vreemdeling zelf, op voorwaarde dat deze zich gedraagt als een normaal zorgvuldig persoon die geen misbruik maakt.

De verzoekende partij heeft omstandig de buitengewone omstandigheden aangeduid.

- De verzoekende partij is al zeer geruime tijd vertrokken uit Marokko. De verzoekende partij heeft reeds verscheidende jaren legaal in België verbleven ;

- Ook in Zweden heeft de verzoekende partij enkele jaren gestudeerd en gewerkt ;

- Het centrum van de belangen van de verzoekende partij ligt in België. Hij heeft een broer die woonachtig is in Anderlecht, hij heeft veel vrienden en kennissen, is geïntegreerd en spreekt zowel Nederlands als Frans ;

- De verzoekende partij is ingeschreven in de hogeschool EFPC, en geslaagd voor zijn eerste jaar bachelor boekhouding ;

- Bij terugkeer worden zijn studies onderbroken ;

- in Marokko heeft de verzoekende partij geen kansen om te studeren.

Dat deze elementen evident aantonen dat het bijzonder moeilijk is om terug te keren naar het land van herkomst om aldaar een formele verplichting na te leven.

4.4.

De buitengewone omstandigheid van de lopende studies bachelor boekhouding wordt door de gemachtigde in de bestreden beslissing beoordeeld als volgt:

(...)

Deze motivering kan niet overtuigen. Het is duidelijk dat de aanvraag niet kan worden behandeld binnen het tijdsbestek van een schoolvakantie.

De Dienst Vreemdelingenzaken doet op haar website volgende mededelingen omtrent de behandeltermijn (zie stuk 6):

- de beslissingstermijn binnen de Dienst Vreemdelingenzaken is over het algemeen 3 tot 6 weken vanaf de ontvangst van het dossier ;
- hieraan dient de termijn voor het doorsturen van het dossier door het Consulaat te worden toegevoegd: 2 tot 4 weken ;
- daarnaast dient de termijn voor de betekening te worden toegevoegd ;
- ten slotte deelt de Dienst Vreemdelingenzaken mee dat de termijn langer is in bepaalde perioden van het jaar, zoals de zomer.

Het moge duidelijk zijn dat het indienen van de aanvraag via de Belgische diplomatieke post niet kan gebeuren binnen het tijdsbestek van een schoolvakantie, en dat het uiterst onredelijk is van de gemachtigde om dit van de verzoekende partij te verwachten.

Het indienen van de aanvraag via de Belgische diplomatieke post zou voor de verzoekende partij ontegensprekelijk het verlies van een schooljaar inhouden, hetgeen een buitengewone omstandigheid is in de zin van art. 9bis Vreemdelingenwet.

Daarnaast laat de Dienst Vreemdelingenzaken na om de verzoekende partij in staat te stellen om zijn aanvraag te actualiseren.

De aanvraag werd ingediend op 05/11/2014, en onontvankelijk verklaard op 09/06/2015. Deze beslissing van onontvankelijkheid werd vernietigd op 13/01/2016, waarop de aanvraag opnieuw onontvankelijk werd verklaard op 08/02/2016.

De vraag dringt zich op dat, indien de Dienst Vreemdelingenzaken tengevolge de aangetoonde buitengewone omstandigheden de aanvraag ten gronde zou hebben beoordeeld en hier positief over beslist, voor welke termijn zij een verblijfsrecht zou hebben toegestaan.

Het komt de Dienst Vreemdelingenzaken toe om, na de nietigverklaring van de eerste beslissing tot onontvankelijkheid, de verzoekende partij te vragen om zijn aanvraag te actualiseren, rekening houdend met het feit dat de verzoekende partij ondertussen aan een nieuw schooljaar bezig is.

Hoe kan de Dienst Vreemdelingenzaken immers beslissen over de toekenning van een verblijfsrecht voor de duur van een schooljaar dat reeds verlopen is?

Ondertussen volgt de verzoekende partij immers het derde jaar van de opleiding tot bachelor in de boekhouding.

4.5.

Er wordt in de bestreden beslissing niet op een afdoende wijze gemotiveerd waarom in concreto, in het voorliggende individuele geval zijn integratie en duurzame lokale verankering, het volgen van vormingen, zijn kennis van de talen, de aanwezigheid van zijn broer, het slecht onderwijs in Marokko niet als een buitengewone omstandigheid kunnen worden beschouwd.

De gemachtigde beperkt er zich toe te stellen dat hij na het bekomen van een visum D zijn talenkennis opnieuw kan etaleren en opnieuw volledig deelnemen aan het sociaal-culturele leven in België.

Er is geen sprake van een ware motivering waarom deze elementen geen buitengewone omstandigheden uitmaken die de verzoekende partij beletten zijn aanvraag te doen in de Belgische diplomatieke post in Marokko.

De Dienst Vreemdelingenzaken motiveert niet waarom de aangehaalde elementen niet als buitengewone omstandigheden kunnen worden beschouwd.

Zo motiveert de Dienst Vreemdelingenzaken niets omtrent de aanwezigheid van zijn broer, noch omtrent het gebrek aan kansen om te studeren in Marokko.

De Dienst Vreemdelingenzaken heeft in de bestreden beslissing op kennelijk onredelijk wijze geoordeeld.

Zo heeft de verwerende partij eveneens het evenredigheidsbeginsel geschonden door geen afweging te maken tussen de ongemakken waarmee de verzoekende partij zal geconfronteerd worden bij een terugkeer voor onbepaalde duur naar zijn land van herkomst (met oog op het bekomen van een studentervisum) en de doelstelling van de formaliteiten.

Zo heeft de Dienst Vreemdelingenzaken niet aangegeven waarom geen rekening gehouden wordt met het centrum van belangen van verzoeker in België.

De bestreden beslissing dient derhalve vernietigd te worden.”

3.2 In haar nota met opmerkingen stelt de verwerende partij in dit verband het volgende:

“Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 9, 9bis en 62 van de Vreemdelingenwet, van de materiële en formele motiveringsplicht, van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van het evenredigheidsbeginsel.

Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat de formele motiveringsplicht, zoals voorzien in de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, tot doel heeft de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid de juridische en feitelijke overwegingen die aan de beslissing ten grondslag liggen in de akte op te nemen en dit op een afdoende wijze. (R.v.St., 6 september 2002, nr. 110.071; R.v.St., 19 maart 2004, nr. 129.466; R.v.St., 21 juni 2004, nr. 132.710).

Het begrip "afdoende" houdt in dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. (R.v.V., 5 juni 2012, nr. 82.466)

De determinerende juridische en feitelijke motieven kunnen op eenvoudige wijze in de bestreden beslissing worden gelezen. Er wordt immers met verwijzing naar de artikelen 58 en 9, lid 2 van de Vreemdelingenwet en artikel 9bis, §1 van de Vreemdelingenwet op een duidelijke wijze aangegeven waarom de aanvraag onontvankelijk is, met name het feit dat verzoeker niet heeft aangetoond zich in buitengewone omstandigheden te bevinden.

In tegenstelling tot wat hij meent, houdt de formele motiveringsplicht evenwel niet in dat de beslissende administratieve overheid de motieven van de gegeven redenen van de beslissing moet vermelden. Zij dient dus niet "verder" te motiveren, zodat derhalve de uitdrukkelijke motivering niet inhoudt dat de beslissende overheid voor elke overweging in haar beslissing "het waarom" of "uitleg" dient te vermelden. Het volstaat dat de determinerende motieven op grond waarvan de beslissing werd genomen op een duidelijke wijze worden aangegeven. (R.v.V., 25 januari 2012, nr. 73.906)

Verzoeker toont geen schending aan van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991, noch van artikel 62 van de Vreemdelingenwet."

"Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen". (R.v.V., 29 maart 2012, nr. 78.303)

Artikel 9bis van de Vreemdelingenwet dient als uitzonderingsbepaling op de algemene regel voorzien in artikel 9 van de Vreemdelingenwet, restrictief te worden geïnterpreteerd.

De toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet houdt een dubbel onderzoek in:

- Inzake de ontvankelijkheid van de aanvraag: of de documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde voldaan is en of er buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen en zo ja, of deze aanvaardbaar zijn. Zo dergelijke buitengewone omstandigheden niet blijken voorhanden te zijn, kan de aanvraag tot het bekomen van een verblijfsmachtiging niet in aanmerking worden genomen;

- Inzake de gegrondheid van de aanvraag: voor zoveel de aanvraag ontvankelijk is, of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven. Desbetreffend beschikt de minister over een ruime appreciatiebevoegdheid. (R.v.V., 13 augustus 2007 nr. 10.629; R.v.V., 28 maart 2012, nr. 78.191)

De "buitengewone omstandigheden" strekken er enkel toe te verantwoorden waarom de aanvraag in België en niet in het buitenland wordt ingediend, doch niet waarom de machtiging voor een verblijf van meer dan drie maanden wordt verleend. Het zijn omstandigheden die een tijdelijke terugkeer van de vreemdeling naar zijn land van oorsprong, om er de noodzakelijke formaliteiten voor het indienen van een aanvraag tot machtiging tot verblijf te vervullen, onmogelijk of bijzonder moeilijk maken. (R.v.St., 9 december 2009, nr. 198.769)

Omstandigheden die bijvoorbeeld betrekking hebben op de lange duur van het verblijf in België, de lange duur van de asielpcedure, de goede integratie, het zoeken naar werk, het hebben van vele vrienden en kennissen betreffen de gegrondheid van de aanvraag en kunnen derhalve niet verantwoorden waarom die in België, en niet in het buitenland, is ingediend. (R.v.St., 9 december 2009, nr. 198.769)

Bijgevolg, is het niet kennelijk onredelijk van verwerende partij om, in de uitoefening van haar discretionaire bevoegdheid, te oordelen dat de elementen betreffende de integratie van verzoeker en de duur van zijn verblijf geen buitengewone omstandigheden vormen welke zouden rechtvaardigen dat de aanvraag in België wordt ingediend.

In tegenstelling tot wat hij wenst te laten uitschijnen, blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker nooit een legaal verblijf heeft genoten binnen het Rijk. Verzoeker kan niet ernstig het tegendeel voorhouden. Uit een illegaal verblijf, hetgeen overeenkomstig artikel 75 van de Vreemdelingenwet een misdrijf is, kunnen geen rechten worden geput.

Door louter de elementen te herhalen die reeds door verwerende partij werden beoordeeld, toont verzoeker niet aan dat de thans bestreden beslissing op een kennelijk onzorgvuldige wijze zou zijn genomen, noch toont hij aan dat zij kennelijk onredelijk zou zijn.

Hij toont evenmin aan met welke feiten en elementen die verwerende partij kende op het ogenblik dat de bestreden beslissing werd genomen zij geen rekening zou hebben gehouden, noch dat zij die niet correct zou hebben beoordeeld.

Het middel is ongegrond.”

3.3 Artikel 2 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen bepaalt dat bestuurshandelingen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd. Zoals de verzoekende partij aangeeft, impliceert dit dat de beslissing die ter kennis wordt gebracht de redenen moet weergeven op grond waarvan de beslissing werd genomen, zodat de bestuurde kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

De verzoekende partij voert onder meer aan dat niet gemotiveerd is in de bestreden beslissing aangaande alle aangehaalde buitengewone omstandigheden in de aanvraag, zoals het feit dat verzoeker een broer heeft in België. In de aanvraag heeft de verzoekende partij inderdaad gewezen op de aanwezigheid van zijn broer M.M.K. woonachtig in A. die zich over de verzoekende partij zou ontfemen en hem zou ten laste nemen. Onder bijlage 3 wordt in de aanvraag vermeld “tenlasteneming door zijn broer K.M.” De Raad stelt vast dat hieromtrent in de bestreden beslissing inderdaad niet wordt gemotiveerd. Hoewel het “centrum van belangen” in het kader van buitengewone omstandigheden als aangebracht element wordt opgesomd, wordt hier in de bestreden beslissing enkel verder op ingegaan in de zin van het lang verblijf in België terwijl in het verzoekschrift van 5 november 2014 het element van centrum van belangen duidelijk gekoppeld werd aan het gegeven dat de verzoekende partij een broer heeft in België.

De verwerende partij kan dan ook niet gevolgd worden waar zij in de nota stelt dat de verzoekende partij niet zou aantonen met welke feiten en elementen die gekend waren op het ogenblik van de bestreden beslissing de gemachtigde geen rekening heeft gehouden. Waar de verwerende partij in haar nota met opmerkingen ook stelt dat de formele motiveringsplicht niet inhoudt dat de beslissende administratieve overheid de motieven van de gegeven redenen van de beslissing moet vermelden, dat zij dus niet “verder” dient te motiveren, zodat derhalve de uitdrukkelijke motivering niet inhoudt dat de beslissende overheid voor elke overweging in haar beslissing “het waarom” of “uitleg” dient te vermelden, en dat het volstaat dat de determinerende motieven op grond waarvan de beslissing werd genomen op een duidelijke wijze worden aangegeven, kan zij gevolgd worden. Echter, aangaande de aangehaalde buitengewone omstandigheid van de aanwezige broer in België, stelt de Raad geen enkel motief vast, zodat hier geenszins aan de verzoekende partij kan verweten worden dat zij de motieven van de motieven wenst te kennen.

Een schending van artikel 2 van de voornoemde wet van 29 juli 1991 wordt aangetoond. Dit op zich volstaat reeds voor de vernietiging van de thans bestreden beslissing.

Artikel 3 van de voornoemde wet van 29 juli 1991 schrijft voor dat de motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende dient te zijn. Zoals de verwerende partij in de nota stelt impliceert het begrip ‘afdoende’ dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Verzoekende partij betwist eveneens dat de motivering afdoende is.

Het afdoende karakter van de uitdrukkelijke motivering moet worden beoordeeld door de toetsing van de uitgedrukte motieven aan de gegevens van het dossier en aan de toepasselijke wetsbepalingen.

Artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

“§1. In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de

minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven. (...)"

Als algemene regel geldt dat een machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven door een vreemdeling moet worden aangevraagd bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van ophoud in het buitenland. In buitengewone omstandigheden wordt hem evenwel toegestaan die aanvraag te richten tot de burgemeester van zijn verblijfplaats in België. Enkel wanneer er buitengewone omstandigheden aanwezig zijn om het niet aanvragen van de machtiging bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordigers in het buitenland te rechtvaardigen, kan de verblijfsmachtiging in België worden aangevraagd.

Vooraleer te onderzoeken of er voldoende grond is om de verzoekende partij een verblijfsmachtiging toe te kennen, dient de gemachtigde na te gaan of haar aanvraag wel regelmatig werd ingediend, te weten of er aanvaardbare buitengewone omstandigheden werden ingeroepen om de afgifte van de verblijfsmachtiging in België te verantwoorden.

De vreemdeling moet in zijn aanvraag klaar en duidelijk vermelden welke de buitengewone omstandigheden zijn die hem verhinderen zijn aanvraag bij de diplomatieke dienst in het buitenland in te dienen. Uit zijn uiteenzetting moet duidelijk blijken waaruit het ingeroepen beletsel precies bestaat.

In casu werd de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk verklaard, hetgeen betekent dat de buitengewone omstandigheden die de verzoekende partij heeft ingeroepen om te verantwoorden waarom zij geen aanvraag om machtiging tot verblijf in haar land van oorsprong kan indienen, niet werden aanvaard of bewezen werden geacht.

In casu meent de verzoekende partij dat in de bestreden beslissing niet op een afdoende wijze wordt gemotiveerd, onder meer aangaande de lopende studies nu de motivering niet kan overtuigen dat de verzoekende partij immers perfect tijdens de schoolvakantie naar Marokko kan afreizen om er een visum D aan te vragen. Zij wijst erop dat op de website van de gemachtigde zelf omtrent de behandelingstermijn van de aanvraag van een visum D duidelijk wordt gecommuniceerd dat de gemachtigde een beslissingstermijn hanteert van over het algemeen 3 tot 6 weken en dat daaraan ook de termijn voor het doorsturen van het dossier door het consulaat moet worden gevoegd, zijnde 2 tot 4 weken. Ze vervolgt dat de mededeling op de website van de gemachtigde eveneens aangeeft dat hieraan de termijn voor de betekening moet worden gevoegd en dat deze termijn langer is in bepaalde perioden van het jaar, zoals in de zomer. Teneinde het betoog te staven, voegt de verzoekende partij aan het verzoekschrift een afprint van de desbetreffende informatie op de website van de gemachtigde. Ook al wordt deze afprint gevoegd aan het verzoekschrift, dan nog kan de verwerende partij bezwaarlijk voorhouden dat zij op het ogenblik van de bestreden beslissing geen kennis zou gehad hebben van deze informatie, beschikbaar op haar eigen website. Tegelijk oordeelde de Raad reeds in algemene vergadering (RvV AV 17 februari 2011, nr. 56 201) dat het toelaten om stukken die voor het eerst bij het verzoekschrift worden gevoegd in de debatten te betrekken, gerechtvaardigd is in het geval dat het een situatie betreft waarin de administratieve overheid weigert het voordeel te verlenen dat de verzoekende partij heeft gevraagd. In dit geval moet zij reeds in haar aanvraag uiteenzetten waarom zij meent aanspraak te kunnen maken op het gevraagde. Weliswaar kan de administratieve overheid overwegen haar de gunst te weigeren om redenen waarop de verzoekende partij onmogelijk kon anticiperen bij het doen van haar aanvraag. In dat geval moet de administratieve overheid haar de gelegenheid geven haar standpunt kenbaar te maken nopens de feiten die aan die redenen ten grondslag liggen en nopens de appreciatie van die feiten (*cf.* ook in die zin: RvS 8 augustus 1997, nr. 67.691). *In casu* is aan deze voorwaarden voldaan zodanig dat de afprint van de informatie op de website van de gemachtigde in de debatten mag worden betrokken. Met de verzoekende partij moet de Raad bijgevolg vaststellen dat het motief dat *"het geenszins onze bedoeling is betrokkene te forceren zijn studies te onderbreken"* en zij *"[...] perfect tijdens een schoolvakantie naar Marokko [kan] afreizen om er een visum D waarvan sprake aan te vragen. Marokko is met het vliegtuig vanuit België dagelijks en op een makkelijke wijze bereikbaar. Het is bovendien geen oorlogsgebied waardoor men zou dienen aan te nemen dat betrokkene in zijn thuisland niet op een veilige wijze zou kunnen geraken"* in het licht van de termijnen die gekend zijn en publiek gecommuniceerd worden door de gemachtigde op zijn website niet draagkrachtig is. Ter zitting heeft de waarnemend voorzitter gevraagd naar de actualiteit van de gevolgde studies, hetgeen door de verzoekende partij is bevestigd. De verwerende partij erkent vervolgens de actualiteit van het belang van de verzoekende partij bij dit onderdeel van het middel.

Een schending van artikel 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991 is eveneens aangetoond.

3.4 Het enig middel is in de aangegeven mate gegrond. Deze vaststelling leidt tot de vernietiging van de bestreden beslissing. De overige aangevoerde schendingen behoeven geen verder onderzoek.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 8 februari 2016 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven april tweeduizend zeventien door:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES